

RUOTSINKYLÄN KOKEILUALUE

SUOMISENSUO

METSÄNTUTKIMUSLAITOS

SUONTUTKIMUSOSASTO

1981

Metsäntutkimuslaitoksella, joka aloitti toimintansa v.1918 on koe- ja tutkimustoimintaansa varten eri puolilla maata 17 kokeilualuetta, joiden sijainti ilmenee oheisesta karttaliitteestä. Kokeilualueiden yhteenlaskettu pinta-ala on n. 80 000 ha ja näiden lisäksi on kansallispuistoja, luonnonpuistoja ja luonnonsuojelualueita yli 60 000 ha.

Ruotsinkylän kokeilualue

Ruotsinkylän kokeilualue on pääosiltaan muodostettu neljän entisen valtion virkatalon maista. Nämä virkatalot olivat: Vävars, joka oli entinen majoituspäällikön virkatalo (Crono Regements Quartermästare boställe under Nylands Dragone Regemente), Jeppas, joka oli entinen kengittäjän virkatalo (Hofslagareboställe under Nylands Cavallerie), Katilan entinen kersantinvirkatulo (Sergeants-Boställe wid Kongl. Nylands Infanteriregemente) sekä Jurvalan valtion palkkatalo. Kahden ensiksi mainitun virkatalon metsähallinnon alaiset osat joutuivat kokeilualueeseen Maatalousministeriön v.1923 antamalla päätöksellä, Jurvalan v.1932 ja Katilan v.1933. Pinta-ala on tällä hetkellä vähän yli 1000 ha.

Geologisesti Ruotsinkylän kokeilualue, etenkin sen kotipalsta, on eräissä suhteissa mielenkiintoinen. Kun jääkauden aikaisen meren (Yoldiameren) entinen ylin ranta näissä osissa Etelä-Suomea on ollut hiukan yli 80 m nykyisestä merenpinnasta, on Mätäkivenmäen laki tässä vaiheessa ollut lähes vedenkalvossa. Siksi se onkin aaltojen tasaiseksi huuhteleva. Ylimmät ranta muodostumat tämän mäen rinteellä ovat 78, 76 ja 70 metrin korkeudella. Niitä paljon selvempi on 61,5-59,5 metrin korkeuskäyrää seuraileva entinen rantaäyräs.

Tätä vaihetta edeltäneeltä jääkaudelta ovat peräisin kokeilualueessa tavattavat siirtokivet ja lohkareet. Viimeksi mainituista ovat kookkaimpia ns. Tapionkivi Katilan palstalla ja Kotimäen tilalla oleva Ruotsinkylässä. Edellisen korkeus on 15 m, jälkimmäisen 3. Molemmat ovat porfyyrista graniittia. Ruotsinkylän Mätäkivenmäessä maantien varressa ollut n. 6 metrin korkuinen rapakivijärkäle (Mätäkivi), josta mäki ja viereinen tila ovat saaneet nimensä, on tullut 1930-luvulla suoritettujen tietöiden yhteydessä hävitetyksi. Pienempiä rapakiviä on vielä mm. Mätäkivenmäen etelärinteellä, koeaseman lähetyvillä ja Kotimäen rakennusten luona.

Varhaisimmat metsäkasvillisuudet jätteen on tavattu Isonkorven suo-ojien pohjalla, 51-52 m nykyisestä merenpinnasta. Tällä kohdalla on jääkauden (Yoldiakauden) loppuvaiheessa eli n. 9000 vuotta sitten ollut tervaleppäkorpi, joka merenpinnan nousun yhteydessä on hautautunut noin metrin vahvuisten hieta-kerrosten alle. Täten muodostuneessa umpiossa tervalepän juuret ja rungonkin osat ovat säilyneet nykypäiviin saakka.

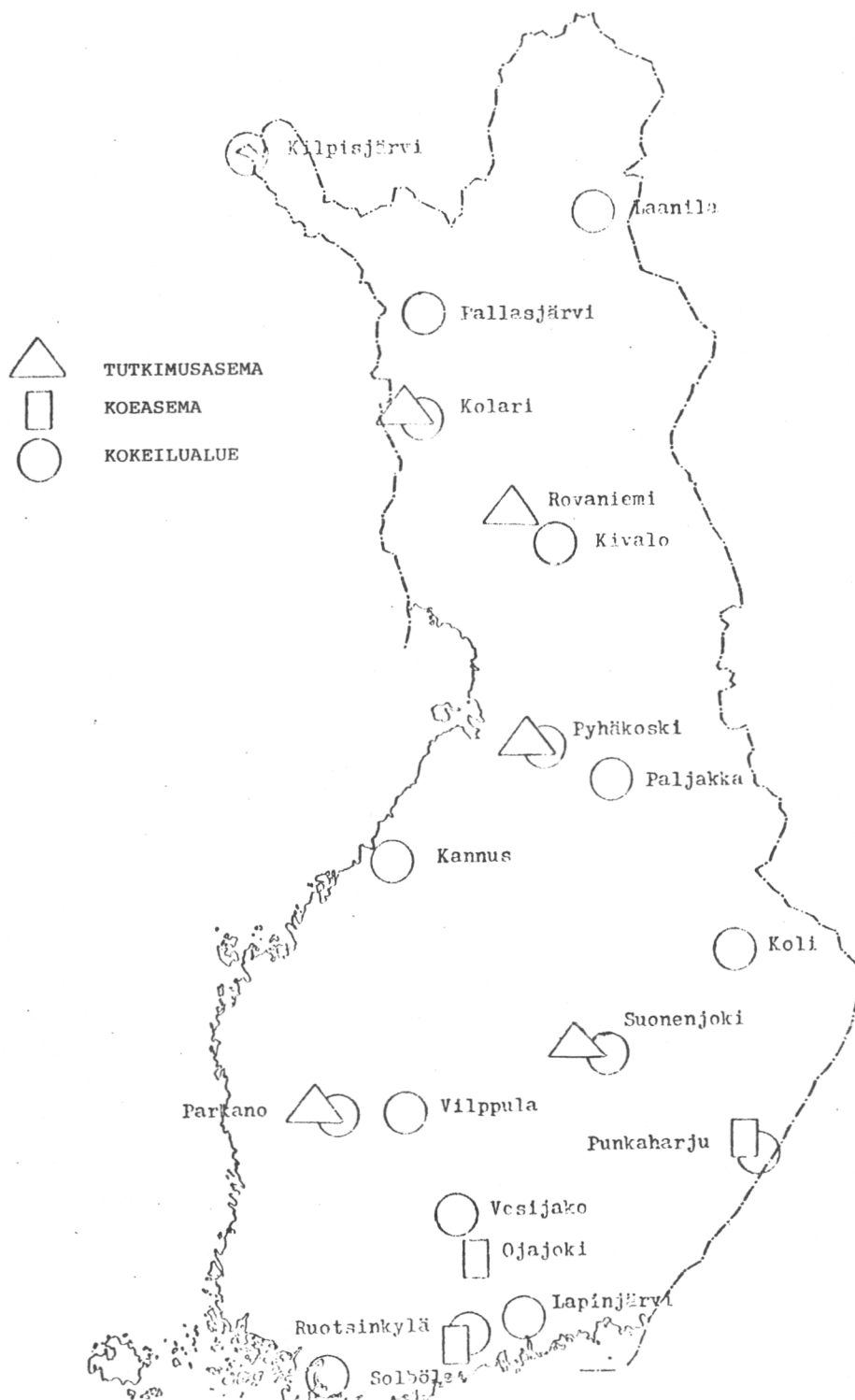
Kokeilualue sijaitsee $60^{\circ}22''N$ ja korkeus merenpinnasta on 40...80 m.

Seuraavassa on esitetty alueen eräitä keskimääräisiä ilmasto-tietoja:

Vuoden keskilämpötila	+3,9 ^o C
Heinäkuun keskilämpötila	+16,5 ^o C
Helmikuun keskilämpötila	-8,1 ^o C
Lämpösumma (>+5 ^o C)	1300 d.d.
Kasvukauden pituus (>+5 ^o C)	175 vrk
Vuoden sademäärä	640 mm

Seuraavilla sivuilla on esitetty karttapiirros Metsäntutkimuslaitoksen toimintayksiköiden sijainnista sekä eräitä perustietoja retkeilykohteista.

METSÄNTUTKIMUSLAITOKSEN TOIMINTAPISTEET

RETKEILYKOhteet

Kohde 1

Alkuperäinen suotyyppi: Tupasvillaräme (osin korpinen)

Turvekerros: 0,8 m

Ojitus: v. 1926

Sarkaleveys: 50 m

Kokeen tarkoituksena on selvittää erilaisten puuston käsittelyjen vaikutusta sen kehitykseen.

Alalla 1a on kasvatettu alkuperäistä, ennen ojitusta syntyneitä rämemännikköä lievin harvennuksin.

Alalla 1b on suoritettu paljaaksihakkuu v. 1929 ja männyn kylvö v. 1930. Alalle on lisäksi vv. 1929...53 tehty pieni-alaisia hiekoitus-, kalkitus-, lannoitus- ym. kokeita, joiden aiheuttamat erot puuston kasvussa eivät kuitenkaan ole merkittäviä.

Alalla 1c on puusto hakattu v. 1946 siemenpuuasentoon ja siemenpuut poistettu v. 1953. Alalle syntynyt sekataimisto on kärsinyt pahoin erilaisista tuhoista.

PUUSTO:

		v. 1928	v. 1979		
		kuutio- määrä m ³ /ha	kuutio- määrä m ³ /ha	kasvu m ³ /ha/v	kokon. tuotto m ³ /ha
1a (n:o 20)	mä (ko)	n. 18	217	7,7	248
1b (n:o 21)	mä (ko)	n. 18	234	11,9	282
1c (n:o 22)	mä,ko (ku)	n. 18	139	-	258

Kohde 2

Alkuperäinen suotyyppi: Mustikkakorpi

Turvekerros: 0,6 m

Ojitus: v. 1930

Sarkaleveys: 50 m

Kokeen tarkoituksena on seurata ennen ojitusta syntyneen nuorehkon, lievin kasvatusharvennuksin käsitellyn kuusikon kehitystä.

PUUSTO:

	v. 1951	v. 1979 (ikä 88 v.)		
(n:o 41)	kuutio- määrä m ³ /ha	kuutio- määrä m ³ /ha	kasvu m ³ /ha/v	kokonais- tuotto m ³ /ha
ku (ko, mä)	110	392	14,4	491

Kohde 3

Alkuperäinen suotyyppi: Mustikkakorpi

Turvekerros: 0,6 m

Ojitus: v. 1930

Sarkaleveys: 86 m

Kokeen tarkoituksena on seurata ojitushetkellä jo melko vartuneen ja iäkkään puuston elpymistä ja kehitystä sekä sittemmin suojuspuuasentoon väljennetyn puuston alle syntyvän kuusen nuorennoksen käyttökelpoisuutta uudistamisessa.

PUUSTO:

	v. 1951	v. 1979 (ikä 140 v.)		
(n:o 38)	kuutio- määrä m ³ /ha	kuutio- määrä m ³ /ha	kasvu m ³ /ha/v	kokonais- tuotto m ³ /ha
ku	119	164	5,6	167
mä (ko)	138	157	3,3	169
Yht.	257	321	8,9	336

Seuraavalla sivulla on esitetty retkeilyreitit jatkon varrella nähtävien ulkomaisten puulajien viljelykokeiden puulaji-, ikä- ja alkuperä- sekä ao. puulajin esiintymisaluetietoja.

ULKOMAISTEN PUULAJIEN VILJELYKOKKEITA

Dahurian lehtikuusi, *Larix Gmelini* (Sachalin), 55 v.

Itä-Siperia

Maaailman pohjoisin metsänrajapuu (72°50' N Chatanga-joen suiston alue Pohjois-Siperiassa)

Musta- l. marianakuusi, *Picea mariana*, 44 v.

Pohjois-Amerikan pohjoisosat

Metsänrajapuu

Euroopan lehtikuusi, *Larix decidua*, (Sleesia), 55 v.

Keski-Euroopan vuoristot (Alpit, Karpaatit, Sudeetit)

Siperian lehtikuusi, *Larix sibirica*, (Raivola ja Arkangelin kuvernementti), 53 ja 56 v.

Koillis-Venäjä, Länsi-Siperia

Kurilien lehtikuusi, *Larix Gmelini* var. *japonica*, (Sachalin), 55 v.

Eteläiset Kurilit, Sachalin

Alue Yoldia-meren rantaääyrästä

Murrayn l. kontortamänty, *Pinus contorta* var. *latifolia*, (Alberta, Kanada), 54 v.

Läntinen Pohjois-Amerikka

Peukemänty, *Pinus peuce* (Rhino planino, Bulgaria), 57 v.

Balkanin vuoristot

Alue Yoldia-meren rantaääyrästä

Sembramänty, *Pinus cembra*, (tuntematon, siemen Turusta), 57 v.

Alpit, Koillis-Venäjä, Länsi- ja Keski-Siperia

Alue Yoldia-meren ranta-alue

